William Prytz

Jag är en fotograf och videograf från Motala med passion för visuellt berättande. Mitt bildspråk kännetecknas av varma, levande och naturliga toner där jag oftast har som mål att låta det äkta stå i centrum. Genom att undvika överdriven redigering låter jag motivets sanna känsla och det naturliga ljuset ta plats och ge liv åt bilderna. Intresset för att ta bilder och fotografera har funnits länge, och jag skaffade min första systemkamera 2009. Innan dess fotade jag gärna och ofta med mobilen – inte minst på semestrar och resor. På den tiden var det främst dokumenterandet via foton som intresserade mig mest.

Mitt intresse för det kreativa har tagit sig uttryck på fler sätt och inom fler områden i mitt liv. Exempelvis låg nog min styrka i mitt tidigare yrke som kock just i det kreativa, smaksättningar och den estetiska aspekten av att skapa något. Att presentera en maträtt på ett tilltalande sätt var bland det jag tyckte var roligast.

2017 införskaffade jag min första drönare – en Mavic Pro. Det var runt den här tiden som drönare i allmänhet blev mer lättillgängliga. Detta berodde på förbättrad användarvänlighet och att storleken på drönare sjönk dramatiskt. Jag hade stor glädje av drönaren, som införskaffades i Sydney när jag bodde där. Min Mavic fick följa med mig längs Australiens östkust, från norr till söder genom Nya Zeeland, Portugal, Sydafrika och inte minst hemma i Sverige och i och omkring Motala. Efter en liten incident och krasch i Motalabron 2019 införskaffades senare den uppgraderade varianten: en Mavic 2 Pro. Det är samma drönare jag använder än i dag.
När det kommer till material och det tekniska har jag genom åren använt mig av många olika kameramärken. Allt från Canon till Panasonic Lumix och Fujifilm. Sedan 2019 har jag främst använt mig av Sony, men min Leica Q2 ligger mig också mycket varmt om hjärtat. Annars är jag av åsikten att tekniken i dag kommit så långt och att i princip alla kameror håller så hög kvalitet – även kameran i mobiltelefonen – att vilket märke det är på kameran inte intresserar mig lika mycket som förut, utan det handlar mer om att använda det man har och som passar en själv bäst.

Vilka motiv jag gillar att fotografera varierar och går i perioder. Jag gillar fortfarande att dokumentera minnen med hjälp av kameran. Genom åren har det varit mycket landskap, och jag gillar ofta att försöka fånga det naturliga och det äkta ögonblicket. Jag fotograferar inte så mycket uppställda och stela foton, även om just porträtt är något jag börjat fokusera mer på den senaste tiden.
Trots att jag gillar äventyr och att resa tycker jag att inspiration och unika ögonblick finns överallt – det krävs inga exotiska platser för att skapa något vackert, utan det fina och uttrycksfulla finns ofta precis runt knuten. Det är lätt att bli hemmablind...